

Teuma Thug: «La música urbana ha aconseguit obrir-se camí, però nosaltres no hem passat mai de nivell»

El músic, membre de la P.A.W.N. Gang, publica avui una nova mixtape amb Good Jan: 'Ying Yang'

Teuma Thug i Good Jan

Membre de la pionera banda **P.A.W.N. Gang**, **Teuma Thug** va acabar l'any 2020 publicant el seu cinquè treball en solitari, *Mateuma* (Satélite K). I comença el 2021, encara amb més cançons noves. Aquesta vegada, però, acompanyat pel també membre de la *gang*, **Good Jan**. Es tracta de *Ying Yang* (Satélite K), cinc temes que es mouen d'extrem a extrem, de l'agressivitat a la balada, tot dins del dels paràmetres de la tan anomenada música urbana. En parlem amb ell.

No fa ni dos mesos que vas publicar el teu darrer EP, 'Mateuma', que ja en treus un de nou! Sent honest -perquè m'agrada molt la sinceritat-, *Mateuma* l'havia de treure fa pràcticament un any, però em va enganxar la pandèmia pel mig i la discogràfica em va aconsellar que endarrerís el llançament de *Mateuma*, i per tant també el de *Ying Yang*. I es va anar endarrerint, intentant trobar un moment favorable per llançar el disc i aprofitar la volada per fer bolos -perquè evidentment sabem que els músics que es guanyen la vida és gràcies als concerts i no al marxandatge o als

clips-. Però tot això se'n va anar a la merda. I ara estic traient música com puc. I la veritat és que tinc bastant pressa per treure-la. De fet, veient-ho ara, amb perspectiva, ho hauria publicat molt abans, perquè el fet de tenir música pendent per treure no em permet ser tan creatiu com sempre havia estat.

Tens tot un calaix de material nou?

Sí, tinc moltíssima música que no he tret i vull treure. No em guanyo la vida amb la música, la faig perquè m'agrada fer-la. I tinc molt més a dir. I tot això que estic traient ara, em sap molt greu, però jo ja ho tinc cremat i ho trobo desfasat. I me n'alegro molt que la gent segueixi donant suport, i s'ho escoltin: mola molt, però jo no soc capaç de fer el *hype* com si acabés d'escriure les cançons fa dues setmanes.

Ja fa prop de quatre anys que publiques temes en solitari, més enllà d'amb la P.A.W.N. Gang, però aquesta nova mixtape l'has feta amb Good Jan. Com és que heu decidit fer alguna cosa junts, per separat del grup? No haurien tingut cabuda aquests temes dins d'un disc amb la P.A.W.N. Gang?

En cap moment pretenc que sigui un projecte que s'allunyi de la **P.A.W.N. Gang**, ni de bon tros. És simplement que la discogràfica amb què hem fet aquest treball no és la mateixa amb què treballem amb la banda, i per això ho hem volgut separar començant el meu canal en solitari (https://www.youtube.com/channel/UCP_oNrTxABOWdNVpuxh_wUw). Però no neix de cap voluntat de separar-se de la **P.A.W.N. Gang**. El fet que la *mixtape* sigui amb el **Good Jan** és bàsicament pel flux de treball que surt de nosaltres.

Però ahora, tots dos sou també molt diferents i el disc es diu 'Ying Yang' una mica també en honor a això, oi?

Sí, som els més extrems dins de la **P.A.W.N. Gang**: jo soc el que no porto ni un tattoo, el més espiritual, potser qui pren menys drogues... I el **Jan** seria l'altre extrem.

Com us porta a complementar-vos això en la vostra música?

Al final, i es nota tant a la *mixtape* com a la vida real, ens portem molt bé: fa molts anys que som col·legues. Li vam posar *Ying Yang* al disc per aquesta idea de la complementarietat i contraposició de personatges que ens defineix.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=RGwNkSeWqZ8>

El disc en si és també juga una mica amb els oposats: les primeres cançons són amb beats i lletres més agressives, i les dues darreres tenen un punt més de balada i de crit d'ajuda en moments anímicament més baixos.

Crec que aquests dos últims temes del disc, més depressius, encaixen amb la realitat de qualsevol artista o persona: no tot són flors i violes, ningú està sempre a dalt. I contrasten molt amb les primeres perquè no estem apuntant a fer cap estil unificat ni concret. Jo vaig endreçar les cançons així racionalment perquè vaig pensar que a la gent li agrada veure l'animat primer i després, quan ja ha entrat al disc, escoltar la part més profunda. Ho he fet una mica en *diminuendo*, igual que he fet amb *Mateuma*. Per la *mixtape* hem fet quatre videoclips, avui presento "Times" i l'últim serà "Ballarina", que crec que és el que tindrà més èxit, i en el fons, és l'entremig entre agressiu i tranquil, ahora que té cert significat per qui el vulgui veure. I qui vulgui dir que som masclistes? no ens diran res de nou.

Ja ho veus a venir i ja saps que feu lletres que porten a la controvèrsia. Com et prens aquestes crítiques? Quina és la teva posició?

És el que portem dient molt temps: la música que escoltem i consumim, sempre és així de masclista, o molt més. En el reggaeton, per exemple, es passen molt. Posar-li diners al tanga a una ballarina de striptease és del més flux que es pot sentir als Estats Units... I al videoclip ho tractem amb certa cura, com si fos un somni... La controvèrsia depèn molt del punt de vista, i nosaltres tenim la consciència netíssima: no hi ha cap masclista al grup. Que cadascú s'ho

pregui com vulgui, nosaltres només estem descrivint una situació. Si es mira des del punt de vista que la prostitució és una professió digna i respectable, no crec que la lletra estigui tan malament. Les prostitutes també es poden enamorar. No estem dient bajanades tan grosses. I no he entès mai perquè se'ns va apartar de l'escena en el seu moment per dir les coses que dèiem. Suposo que és perquè els catalans som més puritans, perquè amb la de bajanades que s'han dit en castellà en el reggaeton, des de "*a ella le gusta la gasolina*" (https://www.youtube.com/watch?v=CCF1_jl8Prk) "...

Quan vosaltres vau començar a fer música, no se us va acabar d'entendre, i ara en canvi sembla que la música urbana en català no para de créixer. Com ho valoreu?

És un tema que em toca una mica la fibra sensible... A nosaltres no se'ns va tenir mai en compte. En gran part va ser gràcies al *hate* (o odi) que ens vam donar a conèixer. La majoria de la música que hi ha ara mateix -modèstia a part i que cadascú pensi el que vulgui-, surt arrel que nosaltres comencéssim a fer aquest tipus de música en català: el swag. I ara hi ha molta gent mamant d'aquesta teta -bastant abundant pel que és la música catalana-: la música urbana ha aconseguit obrir-se camí, però en canvi nosaltres no hem passat mai el nivell de poder-nos-hi dedicar. No se'ns ha donat l'oportunitat. I hem donat moltíssim perquè tot això fos possible. La música urbana s'ha acabat incloent a la cultura catalana, però nosaltres veníem de la segregació. I molta gent ara se n'endú el reconeixement, mentre que, quan nosaltres començàvem, se'ns va tractar bastant malament.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=ly4Gi96xY00>

Estem parlant molt de música 'urbana', tot i que tu a "Buskisman" (de 'Mateuma') dius que has "nascut per estar al camp"....

És el problema que té l'idioma, que sempre se li han posat etiquetes a tot. Com la paraula "trap", que jo mai he trobat que volgués dir res; o "música urbana", que tot i sempre haver-ne format part, no m'hi sento representat. Ho trobo confús i innecessari, però entenc també que estem en una època de *hashtags* i etiquetes i d'alguna manera s'ha de normalitzar tot.

I com descriuries tu la música que fas?

Jo faig cançons. No li dono més voltes. De fet, sempre tinc problemes per posar-li títol a una cançó... imagina per descriure un gènere! Sempre he pensat que la llengua té moltes limitacions, i una d'elles, clarament, és quan vols definir coses que tenen a veure amb una persona, la seva manera de viure... Com pots englobar tot això en una o dues paraules, i que a més defineixin a diverses persones? Mai m'ha agradat empaquetar la gent amb etiquetes.